

הוא למלכות סתם שהוא מלך, ביום הכהורות שבביל שהוא מלך היחיד בעולם, ולכך קודם שופט עליהם ואחר כך הוא מכהר ומוציא אותם מרשות אחר, כי בחינה זאת שהוא יתרברך מלך הוא קודם ואשר הוא מלך היחיד הוא מדריגת יותר עליונה היא אחר כך והוא ביום העשורי, ולעולם תמצא העשורי מוחדר לקבל הקדשה שהרי העשורי קודם בכל מקום כי עד העשורי הוא מנין אב"ג עד עשרה וכן עשר ואילך יש מנין אחר מספר עשרות, ומפני שהוא מדריגת אחרת לכך יתחדש שם מדריגת אחרת, וביום הכהורות יתחדש עניין אחר כי עד יום הכהורות היו ברשות אחר ומעטה חורפים לרשות הקדוש ברוך הוא, ולפיכך הוא ביום העשורי כי אן יתחדש מדריגת אחרת. וכן היובל במה שהוא דבר חדש לשוב לאחווה ולמכומו הראשון הוא ביום העשורי מטעם כי העשורי הוא החוש מעלה אחרת ודבר זה ידוע لمביבנים, ולפיכך נקרא יום הכהורות ראש השנה בספר יחזקאל (^מ) בראש השנה בעשור לחודש והוא ביום הכהורות של יובל כדאיתא במסכת ערביין (י"ב ע"ב):

פרק ארבעים ושביעת

ההוא וגוי מיד מצרים. וביאור עניין זה כי אין דעת האדם דעת קונו, כי לפי דעת האדם ואף לפי שכל הנילאים לא נחשב מה שהיו יושבים בארץ כנען לגורות. כי לא היה להם דבר קשה השידル לדור כי היו חסובים בארץ כנען, אבל בעניין השם יתרברך הוא גרות כי אי אפשר שלא היה מגיע אליהם דבר מה שהיו גרים ואצל השם יתרברך נחשב זה גרות. ובודאי אצל האדם לא נחשב גרות רק אם הוא שפל בעניין הכל כאשר הוא דרך הגאר, אבל אצל השם יתרברך שהוא מדקל כחות השערה לפי עומק השכל והמשפט נחשב אף בארץ כנען לגורות. והוא שאמיר הכתוב ויושע ה' ביום ההוא כי היו נושאים על ידי השם יתרברך

וישע ה' ביום ההוא וגוי, במדרש (ליקו"ש בשלח) בשעה שיצאו ישראל ממצרים עמד עוזא שר של מצרים ואמר אומה זו שאתה מוציא מצרים דין יש לי עליהם שאמרת כי גור יהיה ורעד ת' שנה ועדיין לא עברו ת' שנה אמר הקדוש ברוך הוא למייכאל החור לו משובה ושתק מייכאל השיב הקדוש ברוך הוא ואמר לעוזא יש לי ללמד וכות על בני כלום נתחיבו בני שעבוד אלא בשביל דבר אחד שאמר אברהם במא דע כי גור יהיה ורעד כלום אמרתי אלא בארץ לא להם וכבר גלו וידעו כי מיום שנולד יצחק עשו לגרים באותו שעה הצל הקדוש ברוך הוא את ישראל מיד מצרים לך נאמר ויושע ה' ביום

גבורות

פרק מו'

ה'

קעה

הראשונים שהוא יתרוך מלך ואדון העולם והכל תחת רשותו, ולפיכך מוכרים באלו ימים מלכותו יותר, וראש השנה הוא יום הדין כי במה שהוא מלך העולם הוא בעצם הדין על העולם, כי הממלכות הוא הממשלה על העולם וממשלתו הוא מודת דינה כי אין הוא יתרוך ארייך לדון בעדים ובראיה אבל הוא עד זדין ולפיכך במלכותו היא מדת משפטו והוא בחדר השביעי כי מלכותו שהוא מלך העולם מצד הקדושה שיש לעולם, ומפני כך מוליך עליהם המלך הקדוש. ועוד כבר בארכנו למעלה אצל קרייתם סוף באמרם (מכילה בשלה) מי שהמלך נטה תחלה על הים הוא יהיה מלך, ושם מבואר כי הקדושה היא הממלכות עיין שם בפרק ארבעים, והקדושה היא תמיד בשביעי כמו שנთבאר למעלה אצל ולכהן מדין שבע בנות, ולפיכך נבחר חדש השביעי לתנות בו מלכותו. וכך שהוא יתרוך מלך העולם שעניבו שהוא מושל עליהם, שאף על גב שהוא מושל על העבר שהוא מושל עליהם, וזה אמרם (ירושל' סוכה פ"ה א') כמה אמר בכתוב, וזה אמרם רוח הקדש, וכל מקומם שהשכינה נמצאת שם עניין כבוד למה נקרא שמחת בית השואבה שהייתה בחג הסוכות בשם היו שואבים רוח הקדש, ואלו שלשה דברים הם נרמזים בארון שהארון של עצ' והוא והב טהור מבית ומבחן ואין הזהב מהובר בעץ רמז על הנפש האלהית הנבדלת מן הגוף והוא והב טהור כמו שאמרו (ברכות ס' ע"ב) נשמה שנחת ביהורה, ובו מונחים הלוחות שהיא התורה, ועל הארון הכרובים למקבלים כבוד השכינה, וכן נגיד אלו ג' דברים הם מועדי ה' המקודשים:

אמנם עניין ראש השנה ויום הכיפורים כמו שאמרנו לך לפני זה כי המועדים הג' נגד שלוש בחינות שיש לעולם בכללו כמו שתתברר בחינה אחת מצד שיש לעולם הוא שב וחזר אליו ואני מקיים רק בו יתרוך, והג השבועות בחינה שלישית מה שיש בעולם השלימות יש לו דביבות בו יתרוך וכמו שתתברר למעלה. [אמנם ראש השנה ויום הכיפורים הוא מה שהוא יתרוך מלך ואדון העולם שיש לעולם עלה יתרה מאד מאד שאינה בכלל העניים]